

Sygn. akt **IV Ka 1514/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Beata Marzec

Protokolant: Aneta Maziarek

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Anny Paździórko

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2013 r.

sprawy **J. K.**

oskarżonego z art. 178 a § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim

z dnia 4 września 2012 r. sygn. akt II K 571/12

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- jako datę popełnienia zarzuconego oskarżonemu czynu wskazuje dzień 10 maja 2012 r.

- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie przed Sądem I instancji, w tym wymierza mu 180 (sto osiemdziesiąt) złotych za to postępowanie,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 1514/12

UZASADNIENIE

J. K. został oskarżony o to, że w dniu 10 maja 2011 roku w M. na ulicy (...) na drodze publicznej kierował rowerem będąc w stanie nietrzeźwości odpowiadającemu 0,49 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178a § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 04 września 2012 roku Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim w sprawie o sygn. akt II K 571/12

I. uznał oskarżonego J. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za przestępstwo na podstawie art. 178a § 2 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na rzecz społeczności lokalnej miejsca jego pobytu w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów w ruchu lądowym na okres 2 lat,

III. zwolnił oskarżonego z ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator. Na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył ten wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze na niekorzyść oskarżonego J. K..

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia tj. art. 335 § 1 k.p.k. i art. 343 § 6 k.p.k. wyrażającą się w uwzględnieniu przez Sąd I instancji na posiedzeniu z dnia 04 września 2012 roku wniosku prokuratora skierowanego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. a następnie wydaniu wyroku skazującego, w którym zamiast uzgodnionego pomiędzy stronami orzeczenia w przedmiocie zasądzenia od oskarżonego kosztów procesu, Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w całości.

Podnosząc powyższy zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu I Wydziałowi Karnemu w Stargardzie Szczecińskim do ponownego rozpoznania.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna, jednak Sąd odwoławczy nie podzielił sformułowanego w niej wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, uznając, że konwalidowanie uchybień Sądu I instancji jest możliwe poprzez zmianę zaskarżonego wyroku, o którą zresztą wnosił obecny na rozprawie odwoławczej prokurator modyfikując kasatoryjny wniosek apelacji na reformatoryjny.

Prokurator nie kwestionował dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny dowodów, ustaleń faktycznych ani oceny prawnokarnej zachowania oskarżonego, którego sprawstwo i wina nie budzą wątpliwości, zwłaszcza, że przyznał się do popełnienia przypisanego mu czynu, złożył wyjaśnienia i w toku dochodzenia uzgodnił z prokuratorem warunki skazania bez przeprowadzania rozprawy.

Przedmiotem zaskarżenia stało się natomiast rozstrzygnięcie o kosztach procesu. Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu, że orzekł w tym zakresie odmiennie aniżeli zostało to uzgodnione w porozumieniu zawartym przez prokuratora z oskarżonym. Zdaniem apelującego zwolnienie oskarżonego z ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w sytuacji, gdy strony uzgodniły, że koszty te będą zasądzone od oskarżonego stanowi obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 335 § 1 k.p.k. i art. 343 § 6 k.p.k. Prokurator podniósł, że pogląd ten znajduje oparcie w orzecznictwie i przytoczył tezy dwóch wyroków Sądu Najwyższego (wyrok SN z 20.01.2012r., III KK 414/11, LEX nr 1119524 i wyrok SN z 16.11.2011r. III K 322/11, LEX nr 1055032.)

Stanowisko skarżącego zasługiwało na aprobatę.

W przedmiotowej sprawie prokurator działając na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. wniósł o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie przez Sąd J.K. na podstawie art. 178a § 2 k.k. uzgodnionej z nim (vide: k.17v) kary 8 miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonanie 20 godzin miesięcznie nieodpłatnej dozorowanej pracy na rzecz społeczności lokalnej i na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczenie zakazu prowadzenia rowerów w ruchu lądowym na okres dwóch lat oraz pokrycie kosztów i opłat sądowych (k. 22). Na posiedzeniu w dniu 04 września 2012r. Sąd I instancji uwzględnił wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy (k.31), w ocenie Sądu odwoławczego – trafnie, albowiem okoliczności popełnionego przestępstwa nie budziły wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazywała, że cele postępowania karnego zostaną osiągnięte bez przeprowadzania rozprawy. W zaskarżonym wyroku Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonego uzgodnioną z nim karę i środek karny (k.30), natomiast w pkt. III części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku zwolnił oskarżonego od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych (k.31), podczas gdy z wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy wynikało, że pokryje je oskarżony J. K.. Rację ma skarżący, że stanowiło to obrazę art. 335 § 1 k.p.k. oraz art. 343 § 6 k.p.k.

Zgodnie z brzmieniem art. 335 § 1 k.p.k., prokurator może umieścić w akcie oskarżenia wniosek o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary lub środka karnego za występki zagrożony karą nieprzekraczającą 10 lat pozbawienia wolności bez przeprowadzenia rozprawy. Zgodnie z art. 343 § 6 i 7 k.p.k. sąd, uwzględniając wniosek, skazuje oskarżonego wyrokiem. Jeżeli sąd uzna, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku, sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych. Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że związanie sądu orzekającego w trybie art. 335 k.p.k. i art. 343 k.p.k. wnioskiem umieszczonym przez prokuratora w akcie oskarżenia dotyczy również rozstrzygnięcia o kosztach procesu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2012r., III KK 414/11 LEX nr 1119524). Sąd odwoławczy podziela ten pogląd, uznając, że konsekwencją zaaprobowania przez Sąd Rejonowy wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. winno być uwzględnienie wszystkich jego elementów. Skoro oskarżyciel i oskarżony w porozumieniu z dnia 05 czerwca 2012r. ustalili, że oskarżony pokryje koszty i opłaty sądowe (k.17v), to Sąd I instancji, godząc się na warunki skazania J. K. zaproponowane we wniosku załączonym do aktu oskarżenia (k.22), winien uwzględnić również i te ustalenia, będąc nimi związany.

Sąd odwoławczy nie podziela również argumentacji Sądu meriti mającej przemawiać za zwolnieniem J. K. od ponoszenia kosztów procesów. Zdaniem Sądu orzekającego sytuacja finansowa oskarżonego, który utrzymuje się z zasiłku z gminy w wysokości 230 zł miesięcznie, stanowi podstawę do uznania, że ich uiszczenie było dla niego zbyt uciążliwe. Tymczasem analiza protokołu przesłuchania oskarżonego z dnia 05 czerwca 2012r. i jego danych osobowopoznawczych (k.18) wskazuje, że ma on wyuczony zawód (hydraulik), jest w średnim wieku (50 lat) i jest zdrowy fizycznie, co pozwala wnioskować, że może wykonywać prace dorywcze, tym bardziej, że nie ma stałego zatrudnienia. O tym, że koszty procesu nie przekraczają możliwości finansowych oskarżonego świadczy też to, że zgodził się na ich uiszczenie, aprobując warunki skazania zaproponowane mu przez prokuratora (k.17v).

Reasumując, Sąd odwoławczy uwzględnił zarzut skarżącego i zreformował pierwszoinstancyjne orzeczenie tak, by odpowiadało treści wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k., tj. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie przed Sądem I instancji, w tym opłatę w kwocie 180 złotych, uznając, że ich uiszczenie nie będzie dla oskarżonego zbyt uciążliwe.

Niezależnie od tego, zainicjowana apelacją prokuratora kontrola instancyjna, wykazała, że Sąd meriti powielił w zaskarżonym wyroku błędną datę czynu zarzuconego oskarżonemu w akcie oskarżenia, tj. 10 maja 2011r., podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wprost wynika, co ustalił również Sąd orzekający w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (k.33), że J. K. przypisanego mu czynu dopuścił się w dniu 10 maja 2012r. Stąd, celem konwalidowania tego uchybienia, konieczną stała się zmiana zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie prawidłowej daty popełnienia przestępstwa, tj. 10 maja 2012 r.

Konkludując jak powyżej, Sąd odwoławczy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok w sposób, że:

- zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie przed Sądem I instancji, w tym opłatę w kwocie 180 złotych,
- jako datę popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu wskazał 10 maja 2012r.,

o czym orzekł w pkt I części dyspozytywnej swojego rozstrzygnięcia.

Na mocy art. 437 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, stanowiąc jak w pkt. II części dyspozytywnej swojego rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze kierując się zasadami słuszności.

.....

SSO Beata Marzec